

**Ζούμε μια Νικηφόρα Ζωή, Βασιλεύοντας στη Ζωή,
για να Γίνουμε η Νέα Ιερουσαλήμ, η Πόλη της Ζωής**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:10, 17, 21, 14:17-18,
Μκ 4:26-29, Λκ 17:21, Μτ 24:14

I. Η γνήσια χριστιανική ζωή είναι η ζωή του νικητή. Όλοι οι νικητές στην Καινή Διαθήκη πρέπει να είναι βασιλιάδες, οι οποίοι έχουν λάβει την αφθονία της χάρης και της δωρεάς της δικαιοσύνης για να βασιλεύουν στη ζωή—Ρωμ 5:17:

- A. Ως προφήτες και ιερείς καθορισμένοι από τον Θεό, είμαστε και βασιλιάδες, αφήνοντας τον Θεό να βασιλεύει μέσα μας και μέσα από μας πάνω απ' όλους τους εχθρούς Του. Οι πιστοί της Καινής Διαθήκης πρέπει να εκπληρώσουν την τυπολογία των βασιλιάδων, των ιερέων και των προφητών στην οικονομία του Θεού:
1. Στην Καινή Διαθήκη όλοι οι πιστοί σώζονται για να γίνουν βασιλιάδες και ιερείς. Όταν οι ιερείς μιλάνε για τον Θεό, γίνονται οι εκπρόσωποί Του, οι εκφραστές Του, όπως και οι προφήτες—Α' Πε 2:5, 9, Απ 1:6, 20:6, 22:3-5, Α' Κορ 14:12, 24-25, 31.
 2. Η προφητεία (το να μιλάμε τον Χριστό στους ανθρώπους) μας κάνει νικητές. Η προφητεία είναι η λειτουργία των νικητών—Α' Κορ 14:4β, Α' Πε 4:10-11, Πραξ 5:20.
- B. Αν δεν έχουμε φτάσει τον βαθμό του βασιλιά στη χριστιανική μας ζωή, είμαστε ακόμα κάτω από το επιτρεπτό επίπεδο. Μπορεί να λέμε ότι απολαμβάνουμε τον Χριστό, αλλά σε ποιο βαθμό Τον απολαμβάνουμε;
- Γ. Η απόλαυσή μας από τον Χριστό μπορεί να είναι «περιορισμένου βαθμού», όμως ο Χριστός είναι απεριόριστος. Η δική μας απόλαυση Χριστού πρέπει να φτάσει τον βαθμό του βασιλιά. Χρειάζεται να λαμβάνουμε χάρη επί χάρη, σε τέτοιο βαθμό που η χάρη να βασιλεύει μέσα μας, ώστε να μπορούμε να γίνουμε καλοί οικονόμοι της ποικίλης χάρης του Θεού—Φιλ 3:13, Ιω 1:16, Ρωμ 5:21, Α' Πε 4:10, Εφ 3:2.
- Δ. Η πλήρης σωτηρία του Θεού είναι να σωζόμαστε στη ζωή του Χριστού, για να βασιλεύουμε σε αυτήν τη ζωή, δια της αφθονίας της χάρης και της δωρεάς της δικαιοσύνης (Ρωμ 5:10, 17, 21). Η δωρεά της δικαιοσύνης είναι η δικαστική λύτρωση του Θεού, που εφαρμόζεται σε μας με έναν πρακτικό τρόπο. Χάρη είναι ο ίδιος ο Θεός, ως η προμήθειά μας, που τα περιλαμβάνει όλα για την οργανική μας σωτηρία.

II. Η Αποκάλυψη, το τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής, είναι ένα βιβλίο σχετικά με τους νικητές. Στα κεφάλαια 2 και 3 ο Κύριος μας καλεί επτά φορές, και όλους τους πιστούς Του, τους πνευματικούς απογόνους του σπουδαίου πατέρα μας, του Αβραάμ, για να γίνουμε οι νικητές Του (Απ 2:7, 11, 17, 26, 3:5, 12, 21), εκείνοι που υπερνικούν ολόκληρο το σατανικό χάος (βλ. Κολ 1:17β, 18β, 10) και θριαμβεύουν στη θεία οικονομία (Ρωμ 8:37, Β' Κορ 2:14):

- A. Από τη σκοπιά του Θεού, υπάρχουν τέσσερες φυλές ανθρώπων: η φυλή του Αδάμ, η φυλή του Αβραάμ σύμφωνα με τη σάρκα (Γεν 13:16), η φυλή του Αβραάμ σύμφωνα με το Πνεύμα (Γεν 15:5, Γαλ 3:7, 29), και η φυλή των νικητών. Πρέπει να δηλώνουμε, εξασκώντας το πνεύμα της πίστης μας, ότι ανήκουμε στη φυλή των νικητών (Β' Κορ 4:13).
- B. Το βιβλίο της Αποκάλυψης μας δείχνει ότι, χωρίς τους νικητές, ο Χριστός δεν έχει τρόπο να επιστρέψει. Γνωρίζουμε ότι ο Χριστός είναι η οδός μας (Ιω 14:6α), αλλά από τα βάθη της καρδιάς Του, ο ίδιος ο Χριστός θα έλεγε στους νικητές ότι εκείνοι είναι η δική Του οδός. Οι νικητές είναι αυτή καθαυτή η οδός για να επιστρέψει ο Χριστός (Απ 19:7-9, Ψλ 45:13-14).

Γ. Είθε ο Θεός να ευλογήσει να σας κάνει νικητές σήμερα, για να ζείτε τη ζωή που θα βασιλεύει. Αυτή η μοναδική ευλογία είναι η αιώνια ευλογία του Τριαδικού Θεού, που παρέχει τον εαυτό Του μέσα μας για τη δική μας απόλαυση—Αρ 6:22-27, Β΄ Κορ 13:13, Εφ 1:3, Γαλ 3:14.

III. Προκειμένου να βασιλεύουμε στη ζωή για να γίνουμε οι νικητές του Κυρίου, χρειάζεται να δούμε ότι έχουμε αναγεννηθεί με τη θεία, πνευματική, ουράνια και βασιλική ζωή του βασιλιά. Ο Κύριος είπε, «Έτσι είναι η βασιλεία του Θεού: όπως ένας άνθρωπος που έριξε το σπόρο στη γη»—Μκ 4:26, Α΄ Ιω 3:9:

- A. Αυτός είναι ο σπόρος της θείας ζωής (Α΄ Ιω 3:9, Α΄ Πε 1:23) που σπέρνεται μέσα στους πιστούς, υποδεικνύοντας ότι η βασιλεία του Θεού, που είναι το αποτέλεσμα και ο στόχος του ευαγγελίου του Κυρίου, όπως και η εκκλησία σε αυτήν την εποχή (Ρωμ 14:17), αποτελούν ζήτημα ζωής, της ζωής του Θεού, η οποία βλασταίνει, μεγαλώνει, καρποφορεί, ωριμάζει και παράγει τον θερισμό (Α΄ Κορ 3:6-9, Απ 14:4, 15:16).
- B. Η βασιλεία του Θεού είναι ο ίδιος ο Χριστός (Λκ 17:21). Όντας ο ίδιος ο Τριαδικός Θεός στην ανθρώπινη φύση (Κολ 2:9), ο Κύριος είναι ο σπόρος, το «γονίδιο», της βασιλείας του Θεού, που σπέρνεται μέσα στον εκλεκτό λαό του Θεού. Έτσι, ο Κύριος μπορεί να αυξάνεται μέσα τους, να ζει μέσα τους, και να εκφράζεται μέσα απ' αυτούς, ώστε να αναπτυχθεί και να γίνει η βασιλεία όπου βασιλεύει ο Θεός (Μκ 4:26-29, Α΄ Κορ 3:9).
- Γ. Το ουσιαστικό στοιχείο ολόκληρης της διδασκαλίας της Καινής Διαθήκης είναι ότι ο Τριαδικός Θεός ενσαρκώθηκε για να σπαρθεί μέσα στους εκλεκτούς ανθρώπους Του, ώστε να αναπτυχθεί και να γίνει μέσα τους η βασιλεία. Ο στόχος του Θεού είναι η πλήρης ανάπτυξη της βασιλείας του Θεού:
1. Στα Ευαγγέλια έχουμε τη σπορά του σπόρου, του γονιδίου, της βασιλείας—Μκ 4:3, 14, Μτ 9:35.
 2. Στις Πράξεις έχουμε τη διάδοση και την εξάπλωση αυτής της σποράς μέσα από χιλιάδες σπορείς, που είχαν λάβει τον σπόρο και το γονίδιο της βασιλείας—Πραξ 6:7, 12:24, 19:20.
 3. Στις Επιστολές βλέπουμε την αύξηση του σπόρου, του γονιδίου, της βασιλείας—Α΄ Κορ 3:6, 9β, Β΄ Πε 1:3, 11.
 4. Ο θερισμός αυτού του σπόρου βρίσκεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης με τη συγκομιδή της απαρχής και της σοδειάς—Απ 14:4, 15-16, Μκ 4:29, Μτ 13:39.
 5. Η χιλιετής βασιλεία θα είναι η μέγιστη ανάπτυξη του σπόρου και του γονιδίου της βασιλείας με τον Υιό ως Βασιλιά και τους νικητές ως συμβασιλιάδες Του, που είναι «οι άνθρωποι με το γονίδιο της βασιλείας»—Απ 20:6.
 6. Η Νέα Ιερουσαλήμ, η αιώνια βασιλεία του Θεού, είναι η πληρέστερη ανάπτυξη του σπόρου της βασιλείας, του γονιδίου, που σπάρθηκε από τον Ιησού τον Ναζωραίο στα τέσσερα Ευαγγέλια—Απ 21:2, 22:1, 3, 5, 5:10, 3:12, 11:15, 19:6, 20:6, Ψλ 146:10.
 7. Χρειάζεται να είμαστε ένα με τον Κύριο για να κηρύττουμε το ευαγγέλιο της βασιλείας σε όλη την οικουμένη, για τη διάδοση και την ανάπτυξη του σπόρου και του γονιδίου της βασιλείας, ώστε να ολοκληρωθεί αυτή η εποχή—Μτ 24:14.

IV. Βιωματικά, το να βασιλεύουμε στη ζωή σημαίνει να είμαστε κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής:

- A. Ο Χριστός αποτελεί πρότυπο ανθρώπου που βασιλεύει στη ζωή, όντας κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής του Πατέρα—βλ. Μτ 8:5-13.
- B. Ο Παύλος αποτελεί υπόδειγμα ανθρώπου που, στη ζωή και τη διακονία Του, ήταν κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής—Β΄ Κορ 2:12-14.
- Γ. Όλοι οι πιστοί, που έχουν λάβει την αφθονία της χάρης και της δωρεάς της δικαιοσύνης, χρειάζεται να εφαρμόζουν τον περιορισμό και τα όρια της θείας ζωής. Η

ζωή κάτω από τη διακυβέρνηση της βασιλείας είναι ζωή δικαιοσύνης, ειρήνης και χαράς στο Άγιο Πνεύμα. Όταν ζούμε με αυτόν τον τρόπο, υπηρετούμε τον Χριστό σαν δούλοι. Μια τέτοια ζωή ευαρεστεί τον Θεό και εγκρίνεται απ' τους ανθρώπους—Ρωμ 14:17-18, βλ. Α΄ Κορ 12:3.

V. Το Δευτερονόμιο αποκαλύπτει ότι ένας σωστός βασιλιάς έπρεπε κατ' αρχάς να είναι υπό την οδηγία, τη διακυβέρνηση, την κυριαρχία και τον έλεγχο του λόγου του Θεού (Δτ 17:14-15, 18-20). Αυτή η αρχή πρέπει να ισχύει και με τους πρεσβύτερους στις εκκλησίες, όπως και με όλους εμάς, που επιδιώκουμε να βασιλεύουμε στη ζωή (Β΄ Τιμ 3:14-17):

- A. Προκειμένου να διοικούν και να διαχειρίζονται την εκκλησία, οι πρεσβύτεροι πρέπει να ανασυγκροτηθούν με τον λόγο του Θεού (Α΄ Τιμ 3:2, 5:17). Ως αποτέλεσμα, θα είναι κάτω από την διακυβέρνηση, την κυριαρχία και τον έλεγχο του Θεού.
- B. Τότε, αυθόρμητα, ο Θεός θα είναι σε κάθε απόφαση των πρεσβυτέρων, καθώς εκείνοι θα αντιπροσωπεύουν τον Θεό για να διαχειρίζονται τις υποθέσεις της εκκλησίας. Αυτό το είδος διοίκησης αποτελεί τη θεοκρατία.
- Γ. Υπό την ηγεσία του Έσδρα και του Νεεμιά, ο λαός του Ισραήλ που είχε επιστρέψει, ανασυγκροτήθηκε συλλογικά με τον Θεό και δι' Αυτού, μέσω του λόγου Του, για να γίνει ένα έθνος ως μαρτυρία του Θεού. Το να ανασυγκροτήσει ο Θεός τους ανθρώπους Του σημαίνει να τους εκπαιδεύσει, θέτοντάς τους στον λόγο Του, ώστε να μπορέσουν να διαποτιστούν με αυτόν—Νε 8:1-18.
- Δ. Ο λόγος του Θεού είναι ένα με το Πνεύμα (Ιω 6:63, Εφ 6:17). Μέσω της καθημερινής μας ανάγνωσης του θείου Λόγου, ο λόγος του Θεού εργάζεται μέσα μας, ενώ το Πνεύμα δια του λόγου παρέχει αυθόρμητα τη φύση και το στοιχείο του Θεού μέσα στην ύπαρξή μας, κάνοντάς μας να συγκροτηθούμε με τον Θεό.

VI. Προκειμένου να βασιλεύουμε στη ζωή, χρειάζεται επίσης να είμαστε κάτω από τη διακυβέρνηση του Πνεύματος. Η καταγραφή της ζωής του Ιωσήφ είναι η αποκάλυψη της διακυβέρνησης του Πνεύματος, επειδή αυτή αποτελεί τη βασιλεύουσα πτυχή ενός ώριμου αγίου. Αυτή είναι η ζωή στην οποία βασιλεύουμε, καθώς είναι κάτω από τον περιορισμό και τα όρια της θείας ζωής στην πραγματικότητα της βασιλείας του Θεού. Αυτή η πτυχή είναι ανώτερη από κάθε άλλη πτυχή του Πνεύματος—Ρωμ 5:17, 21, 14:17-18, Α΄ Κορ 2:15-16, Β΄ Κορ 2:13-14, 3:17-18, Β΄ Τιμ 4:22, Απ 4:1-3:

- A. Ο Ιωσήφ, ο «κύριος των ονείρων» (Γεν 37:19), ονειρεύτηκε ότι, σύμφωνα με τη σκοπιά του Θεού, ο λαός Του είναι σαν δεμάτια σιταριού, γεμάτα ζωή, και σαν ουράνια σώματα, γεμάτα φως (Γεν 37:5-11). Τα δύο όνειρα του Ιωσήφ (Γεν 37:7, 9), καθώς ήταν από τον Θεό, του αποκάλυψαν τη θεία άποψη του Θεού σχετικά με τη φύση, τη θέση, τη λειτουργία και τον στόχο του λαού του Θεού επί της γης.
- B. Τα όνειρα του Ιωσήφ έλεγχαν τη ζωή του και κατεύθυναν τη συμπεριφορά του. Ο Ιωσήφ συμπεριφερόταν τόσο εξαιρετικά και υπέροχα επειδή κατευθυνόταν από το όραμα που είχε δει στα όνειρά του (βλ. Πραξ 26:19). Οι αδερφοί του ξέσπασαν με θυμό (Γεν 37:18-31) και ενέδωσαν στη λαγνεία τους (Γεν 38:15-18), όμως ο Ιωσήφ υπέταξε τον θυμό του και νίκησε τον πόθο του (Γεν 39:7-23), καθώς συμπεριφερόταν σαν ένα δεμάτι, γεμάτο ζωή, και διηύθυνε τον εαυτό του σαν ένα ουράνιο αστέρι που λάμπει στο σκοτάδι.
- Γ. Η ζωή του Ιωσήφ κάτω από το ουράνιο όραμα ήταν η ζωή της βασιλείας των ουρανών, όπως περιγράφεται στο κατά Ματθαίο 5—7. Ζώντας μια τέτοια ζωή, ο Ιωσήφ ήταν πλήρως έτοιμος να βασιλεύει ως βασιλιάς. Σύμφωνα με το σύνταγμα της ουράνιας βασιλείας, όπως αποκαλύπτεται στο κατά Ματθαίο 5—7, ο θυμός μας πρέπει να υποταχθεί και ο πόθος μας να καταπολεμηθεί (Μτ 5:21-32).

- Δ. Όντας εκπρόσωπος της βασιλεύουσας πτυχής της ώριμης ζωής, ο Ιωσήφ απολάμβανε την παρουσία του Κυρίου καθώς και την εξουσία, την ευημερία και την ευλογία Του—Γεν 39:2-5, 21, 23, Πραξ 7:9.
- Ε. Παρόλο που ο Ιωσήφ ήταν γεμάτος συναισθήματα και αισθήματα προς τους αδερφούς του, συγκράτησε τον εαυτό του και όλα τα συναισθήματά του κάτω από τη διακυβέρνηση του Πνεύματος. Αρνήθηκε τον εαυτό του και τέθηκε απόλυτα υπό την κυρίαρχη καθοδήγηση του Θεού, καθώς διηύθυνε τον εαυτό του ολοκληρωτικά για το συμφέρον του Θεού και του λαού Του—Γεν 42:9, 24, 43:30-31, 45:1-2, 24.
- ΣΤ. Ο Ιωσήφ αποτελεί μια ζωντανή απεικόνιση όσων αποκαλύπτονται στην Καινή Διαθήκη. Ήταν άνθρωπος που απαρνήθηκε τον εαυτό του και δεν είχε κανένα συμφέρον, συναίσθημα ή στόχο για τον εαυτό του, ούτε καμία ευχαρίστηση ή φιλοδοξία. Όλα ήταν για τον Θεό και για τον λαό Του. Η αυταπάρνηση του Ιωσήφ, ο περιορισμός του κάτω από το κυρίαρχο χέρι του Θεού, ήταν το κλειδί για την εφαρμογή της ζωής της βασιλείας—Γεν 45:24, Μτ 16:24, Β΄ Χρ 1:10, Ησ 30:15α, Φιλ 1:9, Α΄ Τιμ 5:1-2, Α΄ Θεσ 3:12, 4:9, Β΄ Θεσ 1:3, Ρωμ 12:10, Α΄ Ιω 4:9, Εβρ 13:1.
- Ζ. Ο Ιωσήφ συνειδητοποίησε ότι ο Θεός τον έστειλε στην Αίγυπτο. Στη Γένεση 50:20 είπε στους αδερφούς του, «Εσείς θελήσατε κακό εναντίον μου· ο Θεός, όμως, θέλησε να το μεταστρέψει σε καλό» (Γεν 45:5, 7 50:19-21, βλ. 41:51-52). Αυτή ήταν η πραγματικότητα και του λόγου του Παύλου στην προς Ρωμαίους 8:28-29. Ο Ιωσήφ δέχτηκε όλα όσα του είχαν κάνει οι αδερφοί του σαν να ήταν από τον Θεό, και παρηγόρησε ακόμα κι εκείνους που τον είχαν προσβάλει (Γεν 45:5-8, 50:15-21). Τι χάρη και τι υπέροχο πνεύμα είχε ο Ιωσήφ!
- Η. Πρέπει να χρησιμοποιούμε το «θείο τηλεσκόπιο» για να βλέπουμε πέρα από τον χρόνο, αντικρίζοντας τη Νέα Ιερουσαλήμ, όπου δεν υπάρχει τίποτα άλλο παρά δεμάτια γεμάτα ζωή και αστέρια γεμάτα φως. Όσο πιο ώριμοι γίνουμε στη ζωή, τόσο λιγότερο θα μιλάμε αρνητικά σχετικά με τους αγίους και την εκκλησία—βλ. Γεν 38:27-30, Μτ 7:1-5, Α΄ Πε 3:8-9.

VII. Χρειάζεται να δούμε και να φτάσουμε στον στόχο μας να βασιλεύουμε στη ζωή. Όταν βασιλεύουμε στη ζωή, ζώντας κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής, το αποτέλεσμα είναι η αληθινή και πρακτική ζωή του Σώματος, η οποία εκφράζεται στην εκκλησιαστική ζωή—Ρωμ 12:1-4, 9-12, 15-18, 14:1-9, 15:1-13:

- Α. Όντες εκείνοι που έχουν πιστέψει στον Χριστό, έχουμε μεταφερθεί στην βασιλεία του Υιού της αγάπης Του. Στην εκκλησιαστική ζωή επικρατεί η αγάπη (Κολ 1:12-13). Το Σώμα οικοδομείται εν αγάπη (Α΄ Κορ 8:1, Εφ 1:4, 3:17, 4:2, 15-16, 5:2). Η αγάπη είναι μια οδός υπερβολικά έξοχη, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να είμαστε κάτι ή να κάνουμε κάτι για την οικοδόμηση της εκκλησίας, που είναι το οργανικό Σώμα του Χριστού (Α΄ Κορ 12:31β, 13:4-8α).
- Β. Αν δεν έχουμε τον Χριστό ως αγάπη, όλη η ομιλία μας θα είναι σαν «χαλκός που ηχεί» και «κύμβαλο που αλαλάζει», τα οποία ηχούν χωρίς ίχνος ζωής—Α΄ Κορ 13:1.
- Γ. Η εκκλησιαστική ζωή δεν είναι αστυνομικό τμήμα ούτε δικαστήριο, αλλά ένα σπίτι αγάπης που ανατρέφει πνευματικά παιδιά, σαν νοσοκομείο που θεραπεύει και αναρρώνει τους ασθενείς, και σαν σχολείο που διδάσκει τους ανθρώπους εν αγάπη—Μτ 9:12, Β΄ Κορ 11:29α, Ιω 8:7, 10-11, Α΄ Κορ 9:22, Λκ 15:1-7.

VIII. Όταν βασιλεύουμε στη ζωή, αφήνουμε τον ενοικούντα Χριστό να βασιλεύει μέσα μας ως χάρη «εις ζωή αιώνια». Αυτή είναι η ολοκλήρωση της βασιλείας στη ζωή—Εβρ 4:16, Ρωμ 5:17, 21:

- Α. Το κατά Ιωάννη 4:14β λέει, «Το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του πηγή νερού που θα αναβλύζει εις ζωή αιώνια».

- B. Η πρόθεση «εις» αναφέρεται στον προορισμό. Η αιώνια ζωή είναι ο προορισμός του ρέοντος Τριαδικού Θεού. Η πρόθεση «εις» υπονοεί επίσης ότι γινόμαστε ή ότι ήδη είμαστε (ζωή αιώνια).
- Γ. Καθώς απολαμβάνουμε τον ρέοντα Τριαδικό Θεό—τον Πατέρα ως την πηγή της ζωής, τον Υιό ως την αναβλύζουσα ζωή, και το Πνεύμα ως το ποτάμι της ζωής—λαμβάνουμε την αφθονία της χάριτος για να γίνουμε η Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι το σύνολο της ζωής του Θεού, η πόλη της ζωής. Έτσι, το μοναδικό και τελικό αποτέλεσμα, η ολοκλήρωση, του να βασιλεύουμε στη ζωή πρέπει να είναι ο στόχος της αιώνιας οικονομίας του Θεού, που είναι η Νέα Ιερουσαλήμ.